

(המשך מעמוד 9)

שבעים, מבחינה צבאית טהורה לא היה מקום לדאגה שכזו. חלפו שש ורבע שנים, וגלגל ההיסטוריה כאילו התהפך.

קודם מילחמת יוסי-הכיפורים שלטה הרגשה, שהיתה נחלת חלקו הארי של העם, שאנו אחת המעצמות החזקות ביותר בעולם, ושנכוננו לנו שנים רבות של "שקט ושלווה" — כפי שהיטיב לבטא השיר כי מדרום תיפתח הטובה.

אז ירדה עלינו מיתקפת יוסי-הכיפורים, ובתוהו-ובוהו של היומיים הראשונים הצטיירה תמונת-מצב קשה מאד: טנקים סוריים הגיעו על סף העמק, והמצרים צלחו בהמוניהם לתוך סיני.

מתוך הערכה רבה ליכולת החשיבה והכתיבה של העורך של העולם הזה, אורי אבנרי, ומתוך התבססות על הכתבה "הישמדה שלא היתה" (העולם הזה 1815) הזכורה לטוב, הייתי מעוניין לראותכם מתמודדים תחת כותרת דומה, שונה או שווה לנ"ל — בהתייחס למילחמת יוסי-הכיפורים.

בהזדמנות זו הרשוני להתעניין בגורלו של הפרשן הצבאי בנימין עמידרור, שלפתע "נעלם מן השטח". משוכנע אני שאינני בן-יחיד המחויק בדיעה שעמידרור עשה עבודה מצויינת בסידרת כתבותיו המאל"פיות. וגם על מלאכתו "הבלתי-גמורה" מגיי עים לו הכבוד והתודה.

קורא ותיק, קריית-ביאליק

● בנימין עמידרור חי ובוטט, וממשיך לכתוב את כתבותיו — ראה עמ' 37-36.

למה הטביעו אותה?

ברצוני להודות על הכתבה "ספינת האהבה טבעה" (העולם הזה 2004, על ה"ספינה של שני הזוגות ההולנדיים, שגטרפה במיפרץ-אילת) ולבשר שאחרי שאחרי תי ילדה בן, ששמו יוסטוס, ילדה גם

התינוק יוסטוס ילדיים

חברתי, כריסטין, בת יספיה ב-23 בינואר. קראנו לה נאג'אדה, על שם אלתיים.

אולם, רק הערה אחת, בכתבה נאמר שהחלטתי לשוב לאורך החוף, מפני שלא היתה בידי מפת מיפרץ-סואץ. אבל אני לא אמרתי דבר כזה ולעולם לא הייתי אומר, מפני שדווקא החוף הוא האיזור המסוכן ביותר, שכל השוניות מפורזות לאורכו.

חוף מזה אני מסכים לכל מה שנכתב. טוב היה אילו ניתן היה לברר מדוע, בעצם, הטביעו חילי-הים הישראלי את הספינה שלנו, אבל אני מניח שהם לא יגלו את הסיבה האמיתית לכך.

יוסטוס שלנו יכלה להיות ציון-דרך מצויין לניווט, לאחר שנתקעה על השרטון בראס-מילן. היא היתה יכולה להישאר שם גם עוד 50 שנה.

יוסט פק, ירושלים

גם הם אוהבים TIME

סיגריות "טיים" נמכרות יותר מכל יתר הסיגריות גם יחד ויש סיבה טובה לכך - סיגרית "טיים" באמת טובה

דובק מייצרת סיגריות איכות למעלה מ-40 שנה

פרסום דיר יעקבסון

T4